

Sygn. akt V CZ 29/12

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
w B.

przy uczestnictwie J. M.

o zastosowanie obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 sierpnia 2012 r.,

zażalenia uczestnika postępowania na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 23 września 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy, jako sąd drugiej instancji, postanowieniem z dnia 23 września 2011 r. odrzucił apelację uczestnika postępowania J. M. wobec nieuzupełnienia jej braków w wyznaczonym terminie.

Sąd wskazał, że uczestnik postępowania pismem z dnia 23 lutego 2011 r., doręczonym 28 lutego 2011 r., został wezwany do usunięcia braków formalnych poprzez uiszczenie opłaty od apelacji, dołączenie jej odpisu oraz jej podpisanie. W przepisany termin usunięto braki poza złożeniem odpisu. Wprawdzie w dniu 7 marca 2011 r. do Sądu wpłynęło pismo zatytułowane „aneks do odwołania”, jednak miało ono inną treść niż oryginał apelacji wniesiony w dniu 21 lutego 2011 r.

Uczestnik postępowania zaskarżając w całości zażaleniem powyższe postanowienie Sądu Okręgowego wniósł o jego uchylenie. Skarżący zarzucił, że różnice pomiędzy treścią obu pism nie dawały podstaw do stwierdzenia, że brak nie został uzupełniony ponadto, skoro uczestnik działał samodzielnie, w sposób wskazujący na nieporadność i istniały po jego stronie określone „właściwości psychofizyczne”, których potwierdzeniem jest przedmiot prowadzonego postępowania, sąd zobowiązany był do udzielenia mu odpowiednich pouczeń i powinien traktować pismo zgodnie z rzeczywistą treścią, a nie czysto formalnie.

Sąd Najwyższy zważył:

Zażalenie jest bezzasadne.

Odpisem pisma procesowego w rozumieniu art. 128 § 1 k.p.c. jest każdy jego dalszy egzemplarz, zgodny co do treści z oryginałem pisma wniesionym do sądu. Istotne jest odzwierciedlenie treści, a nie formy bądź techniki sporządzenia pisma. Wbrew zarzutom skarżącego pismo złożone w postępowaniu naprawczym jako odpis apelacji różni się nie tylko datą i podpisem, ale i w sposób znaczący treścią, w tym argumentacją, która mogłaby być kwalifikowana jako zarzuty apelacji (k. 41, 44).

Chybione są również zarzuty dotyczące wadliwości zarządzenia wzywającego do usunięcia braków formalnych środka odwoławczego. Jego treść była bowiem jednoznaczna, precyzyjna i nie wymagała dalszych pouczeń. Skarżący nie uczynił zadość wezwaniu, stąd odrzucenie środka odwoławczego

przez Sąd Okręgowy na podstawie art. 373 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. było czynnością prawidłową.

W tym stanie rzeczy zażalenie, jako bezzasadne podlega oddaleniu, na mocy art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Wniosek pełnomocnika uczestnika postępowania „o zasądzenie na rzecz uczestnika postępowania kosztów postępowania zażaleniowego” nie odpowiadał wymogom wniosku o przyznanie wynagrodzenia za reprezentowanie strony z urzędu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym, stąd i wobec upływu terminu prekluzyjnego z art. 109 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekanie w tym przedmiocie było niedopuszczalne.